

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/67/EY,
annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006,
jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistaso
(kodifioitu toisinto)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

(4) Sen vuoksi on tarpeen lisätä jäsenvaltioiden raakaöljyn ja öljytuotteiden saantivarmuutta luomalla tärkeimpien öljytuotteiden varastoille vähimmäistaso ja pitämällä sitä yllä.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan,

(5) Öljyvarastoja koskevat järjestelyt on toteutettava siten, etteivät ne häiritse sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

(6) Neuvosto sääti direktiivissä 73/238/ETY ⁽⁵⁾ aiheellisista toimenpiteistä, mukaan lukien öljyvarastojen käyttö, joita toteutetaan siinä tapauksessa, että yhteisön raakaöljyn ja öljytuotteiden saannissa ilmenee vaikeuksia; jäsenvaltiot ovat sitoutuneet noudattamaan samankaltaisia velvoitteita kansainvälistä energiaohjelmaa koskevassa sopimuksessa.

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(7) Varastojen on oltava jäsenvaltioiden käytettävissä, jos öljyn hankinnassa ilmenee vaikeuksia. Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeudet ja mahdollisuudet määrätä varastojen käytöstä siten, että varastot saadaan nopeasti niiden alueiden käyttöön, joilla öljytoimituksia eniten tarvitaan.

(1) EY:n jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistaso 20 päivänä joulukuuta 1968 annettua neuvoston direktiiviä 68/414/ETY ⁽³⁾ on muutettu useaan otteeseen huomattavilta osilta ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.

(8) Varastojen ylläpito olisi järjestettävä siten, että taataan varastojen saatavuus sekä kuluttajien mahdollisuudet käyttää niitä.

(2) Raakaöljyn ja öljytuotteiden tuonnilla on huomattava merkitys yhteisön energiatuotteiden hankinnassa. Tilapäisetkin näiden tuotteiden saantia kolmansista maista vähentävät tai niiden kansainvälisiä markkinahintoja huomattavasti nostavat vaikeudet voisivat aiheuttaa vakavia häiriöitä yhteisön taloudelliselle toiminnalle, ja sen vuoksi tällaisen tilanteen vahingollisia vaikutuksia on voitava taivuttaa tai ainakin lieventää.

(9) Varastojen ylläpitoa koskevien järjestelyjen olisi oltava avoimia ja niillä olisi taattava varastointivelvoitteesta aiheutuvan rasitteen oikeudenmukainen ja tasapuolinen jakautuminen. Sen vuoksi jäsenvaltiot voivat saattaa asianosaisten käyttöön tietoja öljyvarastojen pitämisen kustannuksista.

(3) Hankinnan häiriötila voisi ilmetä odottamatta, ja tämän takia on välttämätöntä ottaa käyttöön tarpeelliset keinot mahdollisen pulan korvaamiseksi.

(10) Jäsenvaltiot voivat varastojen ylläpitämisen järjestämiseksi soveltaa järjestelmää, jossa erityinen varastointielin tai -laitos huolehtii kokonaan tai osittain varastointivelvoitteen mukaisten varastojen pitämisestä. Öljynjalostajien ja muiden markkinatoimijoiden olisi pidettävä yllä mahdollisesti jäljelle jäävää osaa. Valtion ja öljyteollisuuden yhteistyö on olennaisen tärkeää, jotta varastointijärjestelyt toimisivat tehokkaasti ja luotettavasti.

⁽¹⁾ EUVL C 226 E, 15.9.2005, s. 44.

⁽²⁾ EUVL C 112, 30.4.2004, s. 39.

⁽³⁾ EYVL L 308, 23.12.1968, s. 14. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/93/EY (EYVL L 358, 31.12.1998, s. 100).

⁽⁴⁾ Katso liitteessä I oleva A osa.

⁽⁵⁾ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 1.

- (11) Kotimainen tuotanto edistää sinänsä hankintavarmuutta. Öljymarkkinoiden kehityksen perusteella voi olla perusteltua antaa öljyvarastojen ylläpitämistä koskeva asianmukainen poikkeus niille jäsenvaltioille, joilla on omaa öljyntuotantoa. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot voivat vapauttaa yrityksiä varastojen ylläpitämisvelvoitteesta sen määrän osalta, joka ei ylitä kyseisten yritysten kotimaisesta raakaöljystä valmistamien tuotteiden määrää.
- (12) On asianmukaista ottaa käyttöön menettelytapoja, joita yhteisö ja jäsenvaltiot jo soveltavat kansainvälisten velvoitteidensa ja sopimustensa perusteella. Öljyn kulutustottumuksissa tapahtuneiden muutosten myötä kansainvälisen lentoliikenteen polttoaineista on tullut tärkeä osa tätä kulutusta.
- (13) On tarpeen mukauttaa ja yksinkertaistaa öljyvarastoja koskevien yhteisön tilastojen ilmoitusmenettelyä.
- (14) Öljyvarastoja voidaan periaatteessa pitää missä tahansa yhteisön alueella, ja näin ollen on aiheellista helpottaa varastojen perustamista maan oman alueen ulkopuolelle. Kyseisen jäsenvaltion hallituksen on voitava tehdä itse päätös öljyvarastojen pitämisestä kansallisen alueen ulkopuolella omien tarpeidensa ja hankintavarmuuteen liittyvien näkökohtien mukaan. Toisen yrityksen, elimen tai laitoksen käytettävissä pidettävien varastojen osalta tarvitaan tarkempia sääntöjä, jotta voidaan taata niiden saatavuus ja käyttömahdollisuus öljynsaantivaikeuksien ilmetessä.
- (15) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi on suotavaa edistää jäsenvaltioiden välisten vähimmäisvarastointisopimusten tekemistä, jotta edistetään muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien varastojen käyttämistä. Päätöksen tällaisen sopimuksen tekemisestä tekevät asianomaiset jäsenvaltiot.
- (16) On aiheellista vahvistaa varastojen hallinnollista valvontaa ja luoda tehokkaita järjestelmiä varastojen hallintaa ja tarkastamista varten. Tällaisen hallinnan mahdollistamiseksi tarvitaan seuraamusjärjestely.
- (17) Yhteisön varmuusvarastojen tilasta on aiheellista antaa säännöllisesti tietoja neuvostolle.
- (18) Koska ehdotetun toiminnan tavoite, joka on öljyn hankintavarmuuden pitäminen yhteisössä korkealla tasolla käyttämällä luotettavia ja avoimia, jäsenvaltioiden yhteisvastuuseen perustuvia järjestelmiä, samalla kun kunnioitetaan sisämarkkinoita ja kilpailua koskevia sääntöjä, voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

- (19) Tämä direktiivi ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden velvoitteisiin, jotka koskevat liitteessä I olevassa B osassa mainittuja määräaikoja, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava aiheelliset lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset pitääkseen yhteisön alueella olevat öljytuotteiden varastonsa jatkuvasti vähintään 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla edellisen kalenterivuoden 90 päivän keskimääräistä päivittäistä kotimaankulutusta vastaavalla tasolla kunkin 2 artiklassa luetellun öljytuoteluokan osalta, jollei 10 artiklasta muuta johdu.

2. Se osa kotimaan kulutusta, joka katetaan kyseisen jäsenvaltion itse tuottamasta öljystä valmistetuilla johdannaisilla, voidaan vähentää kyseisestä tasosta enintään 25 prosenttiin asti. Tällaisesta vähennyksestä saatavan lopputuloksen jakamisesta jäsenvaltioissa päättää asianomainen jäsenvaltio.

2 artikla

Seuraavat tuoteluokat otetaan mukaan kotimaan kulutusta laskettaessa:

- a) moottoripolttoaine ja lentopolttoaine (lentobensiini ja bensiniityppinen lentopetroli);
- b) kaasööljy, dieselöljyt, petroli ja kerosiiniityppinen lentopetroli;
- c) polttoöljyt.

Merenkulkuun tarkoitettua polttoainetta ei lasketa mukaan kotimaan kulutukseen.

3 artikla

1. Edellä 1 artiklan mukaisesti pidettävien varastojen on oltava kokonaan jäsenvaltioiden käytettävissä, jos öljyn saannissa ilmenee vaikeuksia. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niillä on tällaisessa tilanteessa lailliset oikeudet määrätä varastojen käytöstä.

Muina aikoina jäsenvaltioiden on huolehdittava mainittujen varastojen saatavuudesta ja käyttömahdollisuudesta. Niiden on otettava käyttöön järjestelyt, joiden avulla on mahdollista tunnistaa varastot, pitää niistä kirjaa sekä hallinnoida niitä.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden varastointijärjestelyt ovat oikeudenmukaisia ja tasapuolisia.

Edellä 1 artiklan mukaisesta varastojen pidosta aiheutuvan kustannusrasitteen jakamisen on perustuttava avoimiin järjestelyihin. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä asianmukaisten tietojen saamiseksi 1 artiklan mukaisesta varastoinnista aiheutuvista kustannuksista ja mainitunlaisten tietojen saattamiseksi asianosaisten käyttöön.

3. Jäsenvaltiot voivat 1 ja 2 kohdan vaatimusten täyttämiseksi käyttää varastointielintä tai -laitosta, joka vastaa varastojen pitämisestä kokonaan tai osittain.

Kaksi tai useampi jäsenvaltio voi käyttää yhteistä varastointielintä tai -laitosta. Tällöin ne ovat yhteisesti vastuussa tästä direktiivistä johtuvien velvoitteiden noudattamisesta.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 5 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 6 artiklan mukaisesti laadittu, kunkin kuukauden lopussa olemassa olevia varastoja koskeva tilastollinen yhteenvedo, jossa ilmoitetaan, kuinka monen edellisen kalenterivuoden päivän keskimääräistä kulutusta varastot vastaavat. Yhteenvedo on toimitettava viimeistään ilmoituksen kohteena olevan kuukauden jälkeisen toisen kuukauden 25 päivänä.

2. Jäsenvaltion varastointivelvoite perustuu edellisen kalenterivuoden kotimaan kulutukseen. Jäsenvaltioiden on laskettava uudelleen varastointivelvoitteensa kunkin kalenterivuoden alussa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta ja varmistettava, että ne noudattavat uusia velvoitteitaan mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä heinäkuuta.

3. Tilastollisessa yhteenvedossa on ilmoitettava erikseen kerosiinityyppisen lentopetrolin varastot 2 artiklan b kohdassa tarkoitetun luokan yhteydessä.

5 artikla

1. Edellä 1 artiklassa edellytetyt varastoja voidaan ylläpitää raakaöljyn ja välituotteiden sekä lopputuotteiden muodossa.

2. Kunkin kuukauden lopussa olemassa olevia varastoja koskevassa tilastollisessa yhteenvedossa:

- a) lopputuotteet lasketaan niiden todellisen määrän mukaan;
- b) raakaöljy ja välituotteet lasketaan:
 - i) asianomaisen jäsenvaltion jalostamoista edellisen kalenterivuoden aikana saatujen kunkin tuoteluokan suhteellisten määrien mukaan; tai
 - ii) asianomaisen jäsenvaltion jalostamoiden kuluvan vuoden tuotanto-ohjelmien perusteella; tai
 - iii) asianomaisessa jäsenvaltiossa edellisen kalenterivuoden aikana valmistettujen varastointivelvoitteeseen kuuluvien tuotteiden kokonaismäärän ja kyseisen vuoden aikana käytetyn raakaöljyn kokonaismäärän välisen suhteen perusteella; edellä mainittua sovelletaan enintään 40 prosenttiin ensimmäisen ja toisen tuoteluokan (benssiini ja dieselöljyt) kokonaisvelvoitteesta ja enintään 50 prosenttiin kolmannen tuoteluokan (polttoöljyt) kokonaisvelvoitteesta.

3. Sekoitustuotteilla, jotka on tarkoitettu 2 artiklassa tarkoitettujen lopputuotteiden valmistukseen, voidaan korvata ne tuotteet, joita varten ne on tarkoitettu.

6 artikla

1. Laskettaessa 1 artiklassa säädettyä varastojen vähimmäistasoa tilastolliseen yhteenvedoon sisällytetään ainoastaan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti varastoitavat määrät.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti varastoihin voidaan sisällyttää:

- a) öljyalusten varastot niiden ollessa satamassa purkaustarkoituksessa satamamuodollisuuksien suorittamisen jälkeen;
- b) purkaussatamissa pidettävät varastot;
- c) öljyputkien syöttöpään säiliöiden varastot;

- d) jalostamojen säiliöiden varastot, lukuun ottamatta putkien ja käsittelylaitosten varastoja;
- e) jalostamojen, tuonti-, varastointi- ja tukkujakeluyritysten pitämät varastot;
- f) suurten kuluttajayritysten pitämät varastot kansallisten säästösten edellyttämän pysyvien varastojen ylläpitovelvoitteen mukaisesti;
- g) proomujen ja kotimaan liikenteen rannikkoalusten varastot sillä edellytyksellä, että asianomaisten viranomaisten on mahdollista niitä valvoa ja varastot voidaan saada välittömästi käyttöön.

3. Erityisesti seuraavia ei sisällytetä tilastolliseen yhteenveotoon: kotimaan esiintymissä vielä oleva raakaöljy; merenkulkuun tarkoitettu polttoaine; suorassa kauttakulussa olevat määrät, jotka eivät kuulu 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin varastoihin; putkistoissa, säiliöautoissa, säiliövaunuissa, vähittäismyyntipisteiden säiliöissä sekä pienkuluttajien hallussa olevat varastot.

Tilastolliseen yhteenveotoon ei myöskään sisällytetä armeijan hallussa olevia eikä öljy-yhtiöiden armeijaa varten varaamia määriä.

7 artikla

1. Tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi varastoja voidaan hallitusten välisten sopimusten perusteella muodostaa jonkin jäsenvaltion alueelle toisen jäsenvaltion alueelle sijoittuneiden yritysten, elinten tai laitosten lukuun. Asianomaisten jäsenvaltion hallitus päättää siitä, pitääkö se osan varastoistaan kansallisen alueen ulkopuolella.

Jäsenvaltio, jonka alueella pidetään varastoja tällaisen sopimuksen perusteella, ei saa estää varastojen siirtoa muihin jäsenvaltioihin, joiden lukuun varastoja kyseisen sopimuksen perusteella pidetään; jäsenvaltion on valvottava näitä varastoja sopimuksessa määrättyjen menettelyjen mukaisesti, mutta se ei saa sisällyttää niitä tilastolliseen yhteenveotoonsa. Jäsenvaltio, jonka puolesta varastoja pidetään, voi sisällyttää varastot tilastolliseen yhteenveotoonsa.

Kunkin jäsenvaltion on lähetettävä yhdessä tilastollisen yhteenvedon kanssa komissiolle selvitys varastoista, joita sen alueella pidetään toisen jäsenvaltion lukuun, sekä varastoista, joita pidetään sen omaan lukuun toisen jäsenvaltion alueella. Selvityksessä on kummassakin tapauksessa ilmoitettava varastojen sijainti ja/tai varastoja pitävät yritykset, varastossa pidettävät määrät ja tuoteluokat tai raakaöljy.

2. Edellä 1 kohdassa mainittujen sopimusten luonnokset on lähetettävä komissiolle, joka voi antaa huomautuksensa tiedoksi asianomaisille hallituksille. Sopimuksista on niiden tekemisen jälkeen ilmoitettava komissiolle, joka antaa ne tiedoksi muille jäsenvaltioille.

Sopimusten on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) niiden on koskettava raakaöljyä ja kaikkia tässä direktiivissä tarkoitettuja öljytuotteita;
- b) niissä on määrättävä varastojen pitoa koskevat ehdot ja järjestelyt siten, että tavoitteena on näiden varastojen hallinnonin ja saatavuuden turvaaminen;
- c) niissä on määrättävä menettelyt, joita käytetään varastojen tarkastamisessa ja tunnistamisessa, muun muassa tarkastusten suorittamisessa ja siihen liittyvässä yhteistyössä;
- d) ne on yleensä tehtävä rajoittamattomaksi ajaksi;
- e) jos sopimuksessa on määrätty yksipuolisen irtisanomisen mahdollisuudesta, siinä on todettava, että tällaista irtisanomista ei saa soveltaa tilanteessa, jossa öljyn saanti on vaikeutunut, ja että komissiolle on joka tapauksessa ilmoitettava irtisanomisesta ennakolta.

3. Jos tällaisten sopimusten perusteella muodostettavat varastot eivät ole sen yrityksen, elimen tai laitoksen omistuksessa, joka on velvoitettu pitämään varastoja, vaan jokin toinen yritys, elin tai laitos pitää niitä sen käytettävissä, on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) yrityksellä, elimellä tai laitoksella, jonka puolesta varastoja pidetään, on oltava sopimukseen perustuva oikeus saada nämä varastot haltuunsa milloin hyvänsä sopimuksen voimaolon aikana; asianomaisten osapuolten on sovittava siitä, miten määritetään tällaisesta haltuunotosta maksettava hinta;
- b) tällaisen sopimuksen keston on oltava vähintään 90 päivää;
- c) varastojen sijaintipaikka ja/tai varastoja toisen yrityksen, elimen tai laitoksen käytettävissä pitävät yritykset sekä kyseisessä paikassa varastoitavat määrät ja tuoteluokat tai raakaöljy on tarkasti ilmoitettava;

- d) varastoja toisen yrityksen, elimen tai laitoksen käytettävissä pitävän yrityksen, elimen tai laitoksen on taattava, että yrityksellä, elimellä tai laitoksella, jonka käytettävissä varastoja pidetään, on milloin hyvänsä sopimuksen voimassaolon aikana aina todellinen mahdollisuus käyttää kyseisiä varastoja;
- e) varastoja toisen yrityksen, elimen tai laitoksen käytettävissä pitävän yrityksen, elimen tai laitoksen on kuuluttava sen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan, jonka alueella varastot sijaitsevat, siltä osin kuin on kyse kyseisen jäsenvaltion laillisista oikeuksista tarkastaa varastojen olemassaolo.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava kaikki tarvittavat säännökset sekä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varastojen hallinnon ja valvonnan varmistamiseksi. Niiden on otettava käyttöön järjestelyjä, joiden avulla varastot voidaan tarkastaa tämän direktiivin säännösten mukaisesti.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on määriteltävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta aiheutuvat seuraamukset ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet näiden säännösten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, rikkomukseen suhteutettuja ja varoittavia.

10 artikla

1. Jos yhteisön öljynhankinnassa ilmenee vaikeuksia, komissio järjestää jäsenvaltioiden välisen neuvonpidon jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

2. Lukuun ottamatta erityisiä hätätilanteita tai vähäisten paikallisten tarpeiden täyttämistä, jäsenvaltiot pidättäytyvät ennen 1 kohdassa tarkoitettuja neuvotteluja käyttämästä varastojaan niin, että niiden taso laskisi alle pakollisen vähimmäismäärän.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikesta varmuusvarastojensa käyttämisestä ja toimitettava niin pian kuin mahdollista:

- a) päivämäärä, jona varastojen taso laskee pakollisen vähimmäismäärän alapuolelle;
- b) syyt varastojen käyttämiseen;

c) mahdollisesti toteutetut toimenpiteet varastojen täydentämiseksi;

d) jos mahdollista, varastotilanteen todennäköinen kehittyminen varastojen tason ollessa pakollisen vähimmäistason alapuolella.

11 artikla

Komissio antaa neuvostolle säännöllisesti kertomuksen öljyvarastojen tilasta yhteisössä, myös mahdollisesta yhdenmukaistamisen tarpeesta varastojen tehokkaan hallinnon ja valvonnan varmistamiseksi.

12 artikla

Kumotaan direktiivi 68/414/ETY, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden veloitetta noudattaa liitteessä I olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

13 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. PEKKARINEN

LIITE I

A OSA

Kumottu direktiivi ja sen muutokset

Neuvoston direktiivi 68/414/ETY	(EYVL L 308, 23.12.1968, s. 14)
Neuvoston direktiivi 72/425/ETY	(EYVL L 291, 28.12.1972, s. 154)
Neuvoston direktiivi 98/93/EY	(EYVL L 358, 31.12.1998, s. 100)

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle

(12 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamispäivä
68/414/ETY	1 päivä tammikuuta 1971	1 päivä tammikuuta 1971
98/93/EY	1 päivä tammikuuta 2000 ⁽¹⁾	

⁽¹⁾ Helleenien tasavallan osalta 1 päivä tammikuuta 2003 siltä osin kuin on kyse niiden direktiivin 98/93/EY mukaisten velvoitteiden noudattamista, jotka koskevat kansainvälisen lentoliikenteen polttoaineiden sisällyttämistä sisäiseen kulutukseen. Katso direktiivin 98/93/EY 4 artikla.

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 68/414/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan ensimmäisen kohdan johdantolause	2 artiklan ensimmäisen kohdan johdantolause
2 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen luettelma-kohta	2 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta
2 artiklan ensimmäisen kohdan toinen luettelma-kohta	2 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta
2 artiklan ensimmäisen kohdan kolmas luettelma-kohta	2 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohta
2 artiklan toinen kohta	2 artiklan toinen kohta
3 artikla	3 artikla
4 artiklan ensimmäinen kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan toinen kohta	4 artiklan 2 kohta
4 artiklan kolmas kohta	4 artiklan 3 kohta
5 artiklan ensimmäinen kohta	5 artiklan 1 kohta
5 artiklan toisen kohdan johdantolauseen ensimmäinen osa	5 artiklan 2 kohdan johdantolause
5 artiklan toisen kohdan johdantolauseen toinen osa	5 artiklan 2 kohdan a alakohta
5 artiklan toisen kohdan johdantolauseen kolmas osa	5 artiklan 2 kohdan b alakohdan johdantolause
5 artiklan toisen kohdan ensimmäinen luettelma-kohta	5 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohta
5 artiklan toisen kohdan toinen luettelma-kohta	5 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohta
5 artiklan toisen kohdan kolmas luettelma-kohta	5 artiklan 2 kohdan b alakohdan iii alakohta
5 artiklan kolmas kohta	5 artiklan 3 kohta
6 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	7 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
6 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta	7 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan johdantolause	7 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan johdantolause
6 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan ensimmäinen luettelma-kohta	7 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohta
6 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan toinen luettelma-kohta	7 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohta
6 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan kolmas luettelma-kohta	7 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan c alakohta
6 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan neljäs luettelma-kohta	7 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan d alakohta
6 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan viides luettelma-kohta	7 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan e alakohta
6 artiklan 2 kohdan kuudennen alakohdan johdantolause	7 artiklan 3 kohdan johdantolause

Direktiivi 68/414/ETY	Tämä direktiivi
6 artiklan 2 kohdan kuudennen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	7 artiklan 3 kohdan a alakohta
6 artiklan 2 kohdan kuudennen alakohdan toinen luettelukohta	7 artiklan 3 kohdan b alakohta
6 artiklan 2 kohdan kuudennen alakohdan kolmas luettelukohta	7 artiklan 3 kohdan c alakohta
6 artiklan 2 kohdan kuudennen alakohdan neljäs luettelukohta	7 artiklan 3 kohdan d alakohta
6 artiklan 2 kohdan kuudennen alakohdan viides luettelukohta	7 artiklan 3 kohdan e alakohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	6 artiklan 2 kohdan johdantolause
6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	6 artiklan 2 kohdan a alakohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta	6 artiklan 2 kohdan b alakohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luettelukohta	6 artiklan 2 kohdan c alakohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan neljäs luettelukohta	6 artiklan 2 kohdan d alakohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan viides luettelukohta	6 artiklan 2 kohdan e alakohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kuudes luettelukohta	6 artiklan 2 kohdan f alakohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan seitsemäs luettelukohta	6 artiklan 2 kohdan g alakohta
6 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan toinen virke	6 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
6 a artikla	8 artikla
6 b artikla	9 artikla
7 artiklan ensimmäinen kohta	10 artiklan 1 kohta
7 artiklan toinen kohta	10 artiklan 2 kohta
7 artiklan kolmannen kohdan johdantolause	10 artiklan 3 kohdan johdantolause
7 artiklan kolmannen kohdan ensimmäinen luettelukohta	10 artiklan 3 kohdan a alakohta
7 artiklan kolmannen kohdan toinen luettelukohta	10 artiklan 3 kohdan b alakohta
7 artiklan kolmannen kohdan kolmas luettelukohta	10 artiklan 3 kohdan c alakohta
7 artiklan kolmannen kohdan neljäs luettelukohta	10 artiklan 3 kohdan d alakohta
8 artikla	—
—	11 artikla
—	12 artikla
—	13 artikla
9 artikla	14 artikla
—	Liite I
—	Liite II